

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6To/16/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8218010327
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emil Dubňanský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8218010327.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Dubňanského a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., L.L.M., MBA na verejnom zasadnutí konanom dňa 27. mája 2020, v trestnej veci obž. W. V. stíhaného pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zákona a iné, o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T/134/2018 zo dňa 22. októbra 2019, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. por. z r u š u j e v napadnutom rozsudku výrok o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por.

obžalovanému W. V., nar. XX.XX.XXXX v A.,
trvale bytom A.,
W. XXXX/XX

u k l a d á :

Podľa § 189 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. d/, § 37 písm. m/ Trestného zákona, § 41 ods. 1 Tr. zákona, § 53 ods. 1 písm. a/, b/, c/, ods. 2 Trestného zákona v znení účinnom od 01.08.2019, úhrnný trest domáceho väzenia na 4 (štyri) roky.

Podľa § 53 ods. 3 Trestného zákona je obžalovaný povinný v čase osobného voľna od 00,00 hod. do 24,00 hod. s výnimkami nevyhnutne potrebného času na premiestnenie sa do a z miesta výkonu pracovnej činnosti na základe pracovnej zmluvy uzatvorenej so spoločnosťou ELSTAV-FR, s.r.o. so sídlom Duklianska 19 Bardejov, zdržiavať sa v obydlí na adrese A., W. XXXX/XX, vrátane k nemu prináležiacich vonkajších priestorov, viesť riadny život a podrobiť sa kontrole technickými prostriedkami.

Podľa § 53 ods. 5 Trestného zákona po dobu výkonu domáceho väzenia môže obžalovaný opustiť svoje obydlie len po predchádzajúcom súhlase probačného a mediačného úradníka, a len z naliehavého dôvodu a na nevyhnutne potrebný čas. Tento čas sa započítava do výkonu trestu.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T/134/2018 zo dňa 22. októbra 2019 bol obžalovaný W. V. uznaný za vinného zo spáchania zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, v jednočinnom súbehu so zločinom kupliarstva podľa § 367 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

-v meste Bardejov a okolí za účelom získania vlastného finančného prospechu v dobe od mesiaca september 2017 do 15.02.2018 pod hrozbou zverejnenia intímnych fotografií poškodených na sociálnej sieti, opakovane nútil maloletú S.F., nar. 4.12.2003, trvale bytom A., W. XX a maloletú K.F., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom A., W. XXX, k výkonu prostitúcie s osobou vystupujúcou pod menom Q., ku ktorej dochádzalo na rôznych miestach v Bardejove a okolí, za čo od osoby vystupujúcej pod menom Q. získaval finančnú hotovosť v rôznych sumách, ako aj iný majetkový prospech.

Za to bol obžalovanému uložený podľa § 189 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. d/, § 37 písm. m/ Trestného zákona, § 53 ods. 1 Trestného zákona trest domáceho väzenia vo výmere 30 /tridsiatich/ mesiacov.

Podľa § 53 ods. 3 Trestného zákona bola obžalovanému uložená povinnosť v čase osobného voľna od 00,00 hod. do 24,00 hod. s výnimkami nevyhnutne potrebného času na premiestnenie sa do a z miesta výkonu pracovnej činnosti na základe pracovnej zmluvy uzatvorenej so spoločnosťou ELSTAV-FR, s.r.o. so sídlom Duklianska 19, Bardejov, zdržiavať sa v obydlí na adrese A., W. XXXX/XX, vrátane k nemu prináležiacich vonkajších priestorov, viesť riadny život a podrobiť sa kontrole technickými prostriedkami.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie prokurátor a to len čo do výroku o výške uloženého trestu domáceho väzenia v neprospech obžalovaného. Uložený trest považuje za nezákonný v rozpore s ustanovením § 53 ods. 2 Trestného zákona, ktorý stanovuje, že súd môže uložiť trest domáceho väzenia najmenej však na dolnej hranici trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovenej týmto zákonom. V § 189 ods. 2 Trestného zákona je stanovená trestná sadzba odňatie slobody na štyri roky až desať rokov. Teda dolná hranica trestnej sadzby je štyri roky. Nakoľko okresný súd uložil trest domáceho väzenia v trvaní 30 mesiacov, teda pod dolnú hranicu trestnej sadzby a pritom nepoužil ustanovenie § 39 Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu navrhuje, aby odvolací súd zmenil rozsudok Okresného súdu Bardejov a obž. W. V. uložil podľa § 53 ods. 1 Trestného zákona trest domáceho väzenia vo výmere 4 (štyroch) rokov.

K takto podanému odvolaniu prokurátora sa vyjadril obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu. Pokiaľ poukazuje prokurátor na to, že mu mal byť uložený trest domáceho väzenia v rozsahu minimálne 4 roky, v tejto veci nepochybné, aj keď to okresný súd výslovne neuviedol, tak aplikoval inštitút mimoriadneho zníženia trestu upravený v § 39 ods. 1 Trestného zákona. V ďalšom cituje odôvodnenie napadnutého rozsudku týkajúceho sa ukladania trestu a ust. § 39 ods. 1 Tr. zákona a má za to, že okresný súd v napadnutom rozsudku použil formuláciu, z ktorej je nepochybné, že prihliadal na okolnosti prípadu a na pomery páchatel'a a z týchto vyvodil, že v uvedenom prípade je postačujúce uloženie trestu domáceho väzenia vo výške 30 mesiacov, teda v tejto veci aplikoval mimoriadne zníženie trestu a to napriek tomu, že to v rozsudku výslovne nespomenul. Dodal aj to, že obžalovaný bol navedený na trestnú činnosť starším mužom, ktorý zneužil jeho zlú sociálnu situáciu. Hovorí aj o súhrne viacerých poľahčujúcich okolností, ktoré vymenováva, pričom množstvo týchto poľahčujúcich okolností, ako aj skutočnosť, že bol navedený na trestnú činnosť staršou zrelšou osobou, vedie k záveru, že vzhľadom na povahu trestného činu, osobu a pomery páchatel'a postačuje uloženie trestu domáceho väzenia v trvaní 30 mesiacov. Prokurátor vo svojom odvolaní ani neuviedol dôvody, pre ktoré by k jeho náprave bolo nutné uložiť trest v trvaní 4 rokov. Keďže odvolanie nie je dôvodné, navrhol ho odvolaciemu súdu zamietnuť.

Na základe takto podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým prokurátor podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je dôvodné.

Odvolací súd v prvom rade poukazuje na to, že v danom prípade bolo podané odvolanie zo strany obžaloby len čo do výroku o výške uloženého trestu domáceho väzenia, čím výrok o vine a právnej kvalifikácii konania obžalovaného nadobudol právoplatnosť, a teda krajský súd v súlade s ustanovením § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmaval zákonnosť a odôvodnenosť len napadnutého výroku.

Primárne je nutné konštatovať, že skutkový stav ustálený súdom prvého stupňa v napadnutom rozsudku, taktiež jeho právna kvalifikácia ako zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného

zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, v jednočinnom súbehu so zločinom kupliarstva podľa § 367 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, boli v súlade so zákonom.

Podľa § 41 ods. 1 Tr. zákona, ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbiehajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Podľa § 53 ods. 1 Tr. zákona (v znení účinnom od 01.08.2019) trest domáceho väzenia až na štyri roky môže súd uložiť páchatel'ovi trestného činu, ak

a) vzhľadom na povahu trestného činu uvedeného v odseku 2, osobu a pomery páchatel'a postačuje uloženie tohto trestu,

b) páchatel' dal písomný sľub, že sa v určenom čase bude zdržiavať v obydlí na určenej adrese a pri výkone kontroly poskytne potrebnú súčinnosť,

c) sú splnené podmienky výkonu kontroly technickými prostriedkami.

Podľa § 53 ods. 2 Tr. zákona, súd môže uložiť trest domáceho väzenia vo výmere podľa odseku 1 za trestný čin s hornou hranicou trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom neprevyšujúcou desať rokov, najmenej však na dolnej hranici trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovenej týmto zákonom.

Podľa § 189 ods. 1 Tr. zákona, kto iného násilím, hrozbou násilia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy núti, aby niečo konal, opomenul alebo trpel, potrestá sa odňatím slobody na dva roky až šesť rokov.

Podľa § 189 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona, odňatím slobody na štyri roky až desať rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 na chránenej osobe,

Podľa § 367 ods. 1 Tr. zákona, kto iného zjedná, pohne, zvedie, využije, získa alebo ponúkne na vykonávanie prostitúcie, alebo kto koristí z prostitúcie vykonávanej iným, alebo umožní jej vykonávanie, potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.

Podľa § 367 ods. 3 Tr. zákona, odňatím slobody na tri roky až desať rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 na chránenej osobe.

Vychádzajúc z citovaných ustanovení Trestného zákona pochybil prvostupňový súd vo výroku o treste, tak ako to dôvodne namieta prokurátor, ak pri správnej právnej kvalifikácii konania obžalovaného, ako je uvedená vyššie, v prvom rade neukladal trest v zmysle § 41 ods. 1 Tr. zákona ako trest úhrnný a súčasne na dolnej hranici trestnej sadzby trestu odňatia slobody najprísnejšieho z trestných činov - zločinu vydierania podľa § 189 ods. 2 Tr. zákona (trest odňatia slobody na 4 až 10 rokov).

Zistiac uvedené porušenia Trestného zákona krajský súd na podklade odvolania prokurátora podaného v neprospech obžalovaného zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. zákona napadnutý rozsudok vo výroku o treste a vo veci sám rozhodol.

Odvolací súd sa následne zaoberal poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami, pričom v zhode s okresným súdom ustálil existenciu jednej poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 písm. d/ Tr. zákona, obžalovaný sa skutkov dopustil vo veku blízkom veku mladistvých a jednej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona, obžalovaný bol v minulosti odsúdený, čím došlo k rovnováhe týchto okolností.

Krajský súd následne v rámci všeobecných zásad platných pre ukladanie trestov vyhodnotil všetky okolnosti, ako aj momenty, ktoré ovplyvňujú požiadavku ochrany spoločnosti a občanov pred páchaním takejto trestnej činnosti, pričom zväžil aj okolnosti na strane obžalovaného.

Krajský súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery vychádzal jednak z osoby obžalovaného ako aj zo závažnosti činu. V odpise z registra trestov má obž. W. V. dva záznamy a to rozsudok Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T/51/2017 zo dňa 20.04.2017, ktorým bol odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona a iné, za čo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody na 5 mesiacov so skúšobnou dobou do 10.5.2018. Obžalovaný bol naposledy odsúdený rozsudkom Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T/240/2017 zo dňa 30.5.2018 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pričom trest vykonal 29.07.2019. Krajský súd zároveň skúmal v teraz súdnej veci, či do úvahy neprichádzala možnosť ukladania súhrnného trestu vo vzťahu k vyššie konštatovanému odsúdeniu Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T/240/2017, avšak v zmienenej trestnej veci bol dňa 9.11.2017 vydaný trestný rozkaz, ktorý si obžalovaný prevzal dňa 14.12.2017, čo malo za následok nemožnosť postupu podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona. V registri priestupkov má obžalovaný jeden záznam a to priestupok proti majetku (skutok zo dňa 15.01.2016).

V kontexte uvedeného odvolací súd po zvážení všetkých ďalších pri rozhodovaní o výmere trestu do úvahy prichádzajúcich okolností, s prihliadnutím aj na osobu obžalovaného, vyvodil záver, že uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody obžalovanému, ako najprísnejšieho druhu trestu, nebolo v danom prípade nevyhnutné, a preto mu uložil miernejší alternatívny druh trestu, a to úhrnný trest domáceho väzenia na 4 roky, teda na samej dolnej hranici trestnej sadzby zločinu vydierania podľa § 189 ods. 2 Tr. zákona, za súčasného splnenia podmienok uvedených v § 53 ods. 1 písm. a/, b/, c/, ods. 2 Tr. zákona, čo v plnej miere zodpovedá zásadám pre ukladanie trestov a to aj z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie. Podľa názoru krajského súdu, na obžalovaného z hľadiska prevýchovy je potrebné pôsobiť uložením prísnejšieho úhrnného trestu domáceho väzenia. Obžalovaný v priebehu plynutia doby trvania domáceho väzenia spôsobom svojho života, svojím správaním a plnením uložených povinností a obmedzení preukáže, či účel trestu sa dosiahne aj bez jeho premeny na nepodmienečný trest odňatia slobody.

K odvolaniam zmieňovanému inštitútu mimoriadneho zníženia trestu v zmysle ust. § 39 ods. 1 Tr. zákona krajský súd konštatuje, že pre takýto postup neboli splnené zákonne podmienky. Preskúmaním predloženého spisového materiálu odvolací súd, v zhode s názorom prokurátora, na rozdiel od skutočností uvádzaných obžalovaným prostredníctvom jeho obhajcu, nevzhladol žiadne mimoriadne okolnosti či už na strane páchatela alebo prípadu, ktoré by odôvodňovali postup pre mimoriadne zníženie trestu u obžalovaného v zmysle § 39 ods. 1 Tr. zákona.

Záverom odvolací súd konštatuje, že ukladal trest domáceho väzenia podľa Trestného zákona účinného od 01.08.2019, aj keď k spáchaniu trestných činov došlo v dobe od mesiaca september 2017 do 15.2.2018, pretože pre páchatela to bolo priaznivejšie (§ 2 ods. 1, 2 Tr. zákona). V opačnom prípade by totiž musel byť uložený obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody minimálne na dobu 4 rokov (viď trestná sadzba zločinu vydierania podľa § 189 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona), pretože ustanovenie § 53 Tr. zákona v znení účinnom do 31.7.2019 sa vzťahovalo iba na prečiny, a teda taký druh trestu (domáceho väzenia) by za spáchané zločiny obžalovaným nemohol byť ukladaný.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré odvolací súd riadny opravný prostriedok prokurátora vyhodnotil ako dôvodný a rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto rozsudku.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.